

ANNE BABA TUTUMLARI

BASKICI OTORİTER ANNE BABA TUTUMU

AŞIRI HOŞGÖRÜLÜ ANNE BABA TUTUMU

TUTARSIZ ANNE BABA TUTUMU

KORUYUCU ANNE BABA TUTUMU

İLGİSİZ ANNE BABA TUTUMU

MÜKEMMELİYETÇİ ANNE BABA TUTUMU

DEMOKRATİK ANNE BABA TUTUMU

ANNE BABA TUTUMLARI

BASKICI VE OTORİTER TUTUM

DAVRANIŞ: Katı disiplin vardır. Çocuk, her kurala uymak zorundadır. Zor kullanarak denetleme ve sevgi esirgeyerek denetleme boyutları egemendir.

Denetlenen çocuk ,hangi davranışın hangi tepkiyi alacağı hakkında bir fikre sahip değildir.Çocuk devamlı suçlanır, karışılır ve cezalandırılır.

SONUÇ: Çocuğun kendine olan güvenini ortadan kalkar. Çocuğun kişiliği zayıflar. Çocuk, sessiz, uslu, nazik, dürüst ve dikkatli olur ama çocuk, küskün, silik, çekingen, kolayca etki altında kalan, aşırı hassas veya aşırı isyankar bir birey haline gelir.

AŞIRI HOŞGÖRÜLÜ TUTUM

DAVRANIŞ: Çocuk ailede insiyatif sahibi tek kişidir ve onun isteklerine diğer aile bireyleri kayıtsız şartsız uyarlar. Anne - baba-çocuk rolleri, hak ve sorumluluklar gözardı edilmiştir. Ana-baba- çocuk arasında sağlıklı bir iletişim yoktur. Çocuk, abartılmış sevgi gösterileri içinde büyür. Anne baba evde çocuklarının egemenliğini kabullenmiş ve onlara boyun eğmişlerdir. Çocuk aşırı şımartılmıştır.

SONUÇ: Çocuk doyumsuzdur, 300 elektronik oyuncuğuna 301 'incinin eklenmesini ister. Ana-babalarına hükmederler ve onlara çok az saygı gösterirler. Zamanla ev dışındaki kimselere de egemen olmanın yollarını ararlar.

Hayatlarının ilk günlerinden itibaren her türlü ihtiyaçlarının karşılanacağı ve isteklerinin buyruk niteliği taşıdığı beklentisini geliştirmişlerdir. Okul ortamına uyum sağlamakta güçlük çeker. Yetişkin olduklarında da toplumun kendilerine vermediği hakları kendilerine tanımaya karşılaşırlar.

TUTARSIZ TUTUM

DAVRANIŞ: Anne-baba arasında görüş ayrılığı vardır. Ayrıca anne- baba değişken davranışlar sergilerler. Ana-baba, çocuk konusunda -çocuğun yanında- birbirlerini eleştirirler. Tarafardan biri çocuğu kayırır. Çocuğuna sözünü dinletmeye çalışan karasız ve dengesiz bir anne; Önce çocuğuna yumuşak tonda konuşur, ardından sesini yükseltir, annenin isteği hala yerine getirilmemişse anne çocuğu döver fakat ardından da diz çöküp özür diler. Baba, yorgun olmadığı ve sakin olduğu bir günde 'uygun' gördüğü bir davranışı, yorgun ve gergin olduğu bir günde 'uygun olmayan' bir davranış olarak görür.

SONUÇ: Çocukta bazı iç çatışmalar oluşabilir. Çocuk huzursuz bir yapıya sahip olur. Çocuk, dengesiz ve tutarsız davranışlar sergiler.

KORUYUCU TUTUM

DAVRANIŞ: Çocuğa gereğinden fazla kontrol ve özen gösterilir. Anne çocuğuna yardım etme ve ona olan sevgisini dile getirme adına çocuğunun yapması gereken davranışları veya görevleri kendisi yapar. Mesela; 2

yaşlarında çatal-kaşık kullanabilen çocuğa 8-9 yaşlarına gelse bile anne eliyle yemek yedirir.

SONUÇ: Çocuk diğer kimselere aşırı bağımlı, güvensiz, duygusal kırıklıkları olan bir kişi olabilir. Gelecekte aynı koruyucu tutumu eşinden bekleyebilir. Çocuk kendi kendini yöneten bir birey olamaz. Çocuğun sosyal gelişimi zedelenir, çocuk kendini gruba dahil ettirmek için zaman zaman toplumdışı ve isyankar davranışlara başvurabilir.

İLGİSİZ TUTUM

DAVRANIŞ: Anne-baba çocuğu yalnız bırakma görmezden gelme şeklinde çocuğu yalnız bırakır. Duygusal istismara yol açan böyle bir ortamda ana-baba-çocuk üçgeni arasında iletişim kopukluğu gözlenir.

SONUÇ: Çocuk, arkadaşlarına ve yakın çevresindeki eşyalara zarar verebilir. Çocuğun saldırganlık eğilimi güçlüdür

ANNE BABA TUTUMLARI

MÜKEMMELİYETÇİ TUTUM

DAVRANIŞ: Anne-baba her şeyin en iyisini çocuğundan bekler. Kendi gerçekleştiremediği yaşantıları çocuğun gerçekleştirmesini bekler, çocuk olduğu gibi kabul

edilmez. Aile, bedensel ve zihinsel yönden beklentileri karşılması için çocuğun kapasitesinin çok üstünde eğitime tabi tutar.

SONUÇ: Çocuk aşırı titiz ya da tam tersi dağınık olur. Arkadaşları çok sınırlıdır. Çok sabit fikirlidir.

DEMOKRATİK TUTUM

DAVRANIŞ: Ana-babanın çocuklarına karşı hoşgörü sahibi olmaları, onları desteklemeleri, çocukların bazı kısıtlamalar dışında, arzularını diledikleri biçimde gerçekleştirmelerine izin vermeleri anlamına gelir. Evde kabul edilen ve edilmeyen davranışların sınırları bellidir. Bu sınırlar içinde çocuk özgürdür çocuğun söz hakkı vardır, duygu ve düşüncelerine saygı duyulur ve çocuk kendini rahatlıkla ifade eder. Davranışlar kabul görür ve onaylanır. Çocuk sevgi, güven, teşvik görür ve yetişkinler tarafından dinlenir. Çocuk, ikna ederek denetlenir. Anne baba tutarlıdır ve çocuk tarafından anlaşılabilir davranışlar sergiler.

SONUÇ: Çocuk özgüven kazanır ve kendi kendine karar verip sorumluluk taşımamasını öğrenir. Çocuk, girişim yeteneğine sahip olur.

**BATIKÖY MEMURDAN
ARMAĞAN ANAOKULU**

**ANNE - BABA
TUTUMLARI**

**ŞERİF CAN TÜRK
REHBER ÖĞRETMEN**

